

Mot Helgrind

Thyrving

En dag ska jag söndra
Och skingra deras själar i eld
En dag ska jag härska
Och lämna som kött på markens gräs
När svedande lågor dragit förbi
Jag stå levande på askan
Betvingande varje ömsint tanke
Markens törst skall släckas av blod

Mot Helgrind i öst de vandrar på led
Utför jordens rand de stupar
Må den farled som mynnar i slutligt fördärv
Bli sist ut i den usla flockens färd

Ovan stoft, ovan jord, ovan rike av död
Mitt stridsrus mot världsträdet spirar
När vårt vrak i haven nu sänkas
Skall allt rämna och allt skall förgås
Vi skall alla den hamn lämna
Där vi av salta vindar pinats
Alla ska bryta den våg
Som närt själens bränningar

Mot Helgrind i öst de vandrar på led
Utför jordens rand de stupar
Må den farled som mynnar i slutligt fördärv
Bli sist ut i den usla flockens färd

Då man tro på ljus och ande
Tror jag på vinter och fejd
Stackars ensamma väsen
I en värld utan skönhet.